

Zpráva představenstva za rok 2014

V roce 2014 pracovalo představenstvo společnosti ve složení pan Jan Materna, paní Renata Reichmanová a Karel Staněk jako předseda představenstva. Byl to rok, který by se dal nazvat „rokem zneplatňování valných hromad“. V roce 2014 soudy zneplatňovaly poslední valné hromady a to za roky 2012 a 2013. Valná hromada 2012 je pravomocně zrušena. Dále bylo přerušeno řízení o neplatnosti VH konané 4.11.2011, kterou osobně zažaloval likvidátor pro nicotnost, neboť likvidátor nesouhlasí s určením auditora, schváleným valnou hromadou pro auditování účetní závěrky za rok 2011 a odmítl s ním uzavřít smlouvu. Soud musel pro toto řízení ustanovit opatrovníka. Soud v první instanci zneplatnil v listopadu také poslední valnou hromadu HPH (za rok 2013), která se konala 23.5.2014, když účastník HPH, tedy likvidátor Častorál pro soud uvedl, že se s návrhy žalobců ztotožňuje. Představenstvo podalo odvolání. V listopadu bylo také přerušeno řízení o neplatnosti VH konané 22.1.2010 a to až do projednání podaného dovolání ve věci VH 2004.

Pokud jde o dnešní valnou hromadu, pak akcionářům, kteří vyzývají představenstvo ke spolupráci s likvidátorem představenstvo sděluje, že pan Materna se s panem Častorálem sešel a informoval jej o bodech programu. Likvidátor měl k programu výhrady a prohlásil, že za VH s takovým programem náklady na její svolání neuhradí. Podobně odmítl hradit náklady pro VH 2012 a 2013. Proto si představenstvo muselo na uhrazení těchto nákladů vyjednat půjčku. Pokud by tedy měl být výsledek spolupráce s likvidátorem, který je na VH pouhým hostem, jeho diktát i ve věci programu VH, pak se na takovou spolupráci názory představenstva s názory zmíněných akcionářů, nebo snad jen jediného akcionáře, zásadně rozcházejí. Valná hromada i v likvidaci je pro společnost stále nejvyšším orgánem, tedy nikoliv likvidátor, a akcionáři mají právo požadovat po společnosti její svolání, aby se mohli vyjadřovat k dění ve společnosti a požadovat veškeré, především pravdivé informace o průběhu likvidace a nikoliv jen likvidátorovo osočování, kdo všechno je vinen, že likvidace je po 15 letech v troskách.

Aby představenstvo a dozorčí rada spolupracovaly s likvidátorem a podporovaly jeho patnáct let nic nepřinášející činnost, neúnavně vyzývá na internetu akcionář Kaňovský. Přitom jak se ukázalo, je sám jednáním likvidátora Častorála natolik znechucen a proto zvažuje, že svého působení v harvardské likvidaci zanechá. Tak se totiž počátkem roku písemně svěřil jednomu z akcionářů a sdělil i důvod svého znechucení. Prý není možné s likvidátorem jednat, dokonce ani on sám není schopen Častorála přimět, aby zveřejnil „pro akcionáře srozumitelné informace, jak by měla likvidace pokračovat a k čemu spěje“. Proč tedy ty proradné Kaňovského výzvy představenstvu a dozorčí radě? K čemu likvidace HPH, řízená soudem jmenovaným likvidátorem Častorálem spěje, již tuší mnohý akcionář. Ovšem proč Kaňovský vyzývá představenstvo k podpoře likvidátora, který se roky dopouští trestného činu zatajováním účetních knih, lze se jen domýšlet, ale těžko pochopit.

Představenstvo ve věci této VH poslalo soudem jmenovanému likvidátorovi Častorálovi 6.5. dotaz, zda bude náklady na tuto VH hradit, požádalo jej 24.7. o poslání Hlavních údajů ÚZ 2014 a 3.8. oznámilo datum konání VH. Ani na jediný mail se likvidátor neobtěžoval odpovědět. Takže představenstvo může jen potvrdit osobní zkušenost akcionáře Kaňovského, že s likvidátorem Častorálem jednat nelze.

Což pan likvidátor sám aktuálně potvrzuje ve své právě přednesené zprávě, v níž oznámil: „Snahu o narušení procesu likvidace stávajícím představenstvem registroval likvidátor již v roce 2004 podáním účelového návrhu osob, spřízněných s odsouzenými na zahájení konkurzu“.

Hned počátkem roku se akcionáři i členové orgánů společnosti z rozhovoru, který likvidátor Častorál poskytl týdeníku EURO dozvěděli, že výsledky likvidace „v zahraničí nejsou zatím na dosah“. Zakrátko pak představenstvo získalo informaci z Lucemburska od tamního justičního orgánu, že majetek nárokový společností HPH (odhadem 11-12 milionů dolarů) bude zablokován již jen do října 2015. Další informaci o naplňování likvidačního zůstatku poskytl likvidátor Častorál ve svém televizním vystoupení. Zmínil se o 20 milionech dolarů zablokovaných v Č. Budějovicích, pro které soud určil tříletou lhůtu na vznesení nároků a která skončí na jaře 2016. Sdělil, že „náklady, soudní poplatky a na advokáty budou extrémní. Kdybychom neuspěli, tak se k těmto prostředkům dostanou zločinci“.

Bohužel představenstvo ani dozorčí rada nemají dosud žádnou informaci, zda společnost HPH na tyto miliony dolarů vznesla nárok.

Ve sporu HPH a společnosti VSP o objekt Ohradní Vrchní soud přisoudil vlastnictví Harvardskému holdingu. Proběhla řada dražeb na tento objekt, ovšem zcela bezvýsledných, neboť nemovitost byla a je zatížena zástavou a pokračujícím soudním řízením, když VSP podala dovolání k Nejvyššímu soudu. Ten zrušil rozhodnutí Vrchního soudu, vrátil věc první instanci a Ohradní tak zatím opět patří společnosti VSP. Likvidátor podal proti rozhodnutí Nejvyššího soudu ústavní stížnost a požádal o přerušení řízení, pokud ústavní stížnost nebude vyřízena. Tomu Městský soud nevyhověl.

Představenstvo také získalo velice zajímavou korespondenci likvidátora Častorála s auditorem, jenž auditoval účetní závěrky od roku 2003 do roku 2007 a pak musel okamžitě skončit. Likvidátor vymáhal ještě v roce 2009 na panu auditorovi polovinu ze zálohy 900 tisíc, kterou mu poskytl na tři audity, neboť jak je zřejmé z korespondence, tyto audity nebyly likvidátorovi předány, ani auditované účetní závěrky. Za co tedy mělo auditorovi zůstat téměř půl milionu, těžko soudit. Je tak nepochybné, že na tři audity likvidátor poskytl auditorovi, kterého mimochodem žádná valná hromada neschválila, takže jsou neplatné, zálohu 900 tisíc, tedy na jeden audit 300 tisíc. Přitom zásadním důvodem pro likvidátora při odmítnutí auditora valnou hromadou schváleného pro účetní závěrky od roku 2011 bylo, že požaduje naprosto nepřijatelnou odměnu 300 tisíc, tedy stejnou částku, kterou proplácel auditorovi, jenž musel za značně pozoruhodných okolností v HPH s auditováním nedobrovolně, ale rychle skončit.

Na VH za rok 2013 byly podány čtyři žaloby, ke kterým představenstvo podalo své vyjádření. Představenstvo je toho názoru, že v žalobách uváděné argumentace o vadném svolání a průběhu VH jsou naprosto účelové, což se týká i údajně vadného určení auditora a volby členů orgánů společnosti. Zvláště když tvrzení v žalobách jsou značně nekonkrétní a tedy nejasná, takže by je měli někteří žalobci upřesnit, jinak není možné se k takovým až vágním tvrzením podrobněji vyjádřit. Své vyjádření k této VH podal i pan likvidátor se souhlasem, aby soud zrušil všechna usnesení, čímž učinil všechna tvrzení žalobců nespornými. Soud proto tuto VH rychle zneplatnil. Představenstvo se proti tomuto rozhodnutí odvolalo. Jednání zatím nebylo nařízeno.

Po založení účetní závěrky za rok 2014 do sbírky listin představenstvo zjistilo, že opět není řádně auditovaná, jako všechny předcházející závěrky od roku 2011. Na dotaz auditor schválený valnou hromadou pro rok 2014 sdělil, že s ním likvidátor odmítl uzavřít smlouvu. Na poslední VH likvidátor ovšem prohlásil, že všechny závěrky jsou auditované auditorem, jehož si on sám vybral. Přitom velice dobře ví, že audit provedený auditorem, jenž nebyl schválen valnou hromadou, je neplatný. Přesto likvidátor tvrdil, že jen on je oprávněn určit auditora a domáhal se, aby valná hromada tyto imaginární audity s příslušnými závěrkami dokonce zpětně schválila, aniž je kdokoliv viděl, ani nejsou k nalezení ve sbírce listin.

V průběhu roku 2014 také proběhlo řízení HPH s finančním úřadem o přeplatku 246 tisíc korun z daně, kterou likvidátor Častorál v roce 2004 zaplatil a o vrácení přeplatku zapomněl požádat, takže ten po šesti letech propadl ve prospěch finančního úřadu. Pan likvidátor se sice odvolal, ovšem u odvolacího finančního úřadu neuspěl a tak svedl vinu na konkursního správce, který mu prý po skončení konkursu a vrácení dokumentů neřekl, že nějaký přeplatek existuje. Přitom byl pan likvidátor finančním úřadem již v roce 2004 jmenován zástupcem HPH pro daňové záležitosti, takže by měl mít o daňových záležitostech naprostý přehled, zvláště pak o přeplatcích. Když dozorčí rada poslala panu likvidátorovi výzvu uhradit jeho nedbalostí způsobenou škodu, dostalo je jí stručné odpovědi „vracím vám váš dopis jako bezpředmětný“.

Další zneplatněnou valnou hromadou se v závěru roku se stala valná hromada konaná 29.4.2004. Jednoznačným důvodem pro Vrchní soud zrušit všechna usnesení této valné hromady byla skutečnost, že byla dozorčí radou, přesněji jejím předsedou Kaňovským, se souhlasem likvidátora Častorála svolána, přestože bylo vydáno soudní předběžné opatření, svolání VH zakazující. V tomto řízení společnost HPH, tedy likvidátor, dokonce založila do spisu své vyjádření, že odvolání žalobců proti usnesení první instance nejsou důvodná. Vrchní soud však byl názoru, že svoláním této valné hromady „jednaly osoby v rozporu s vykonatelným rozhodnutím soudu“, tedy v rozporu s předběžným opatřením, které svolání VH zakazovalo.

V tomto řízení také došlo k až absurdní epizodě. Jeden ze žalobců předložil soudu vyjádření likvidátora Častorála, ve kterém plně souhlasil se zneplatněním projednávané valné hromady, neboť on prý zná skutečnosti, pro které má soud všechna usnesení zneplatnit. Když toto vyjádření bylo při projednávání zmíněno, likvidátor prohlásil ústy svého právníka, že nic takového žalobci nedával, ani nedal svolení, aby jeho vyjádření bylo použito jako procesní dokument, protože on je zásadně proti zneplatnění této valné hromady. Ovšem v záhlaví svého vyjádření likvidátor jednoznačně identifikoval žalobce, pro kterého toto své vyjádření vytvořil, tedy komu je předal. Zůstává otázkou, když toto vyjádření nemělo být u soudu použito, proč je likvidátor vůbec sepisoval.

Vrchní soud se také zevrubně zabýval tím, kdo má při řízeních o neplatnosti valných hromad zastupovat společnost. Dospěl k závěru, že „vstupem do likvidace pro statutární orgán platí, že prakticky veškerá jeho působnost přešla na likvidátora“. Nicméně připustil, že představenstvo může působit pouze „dovnitř“ společnosti, v žádném případě však nemůže jednat s třetími osobami, ani zastupovat společnost při projednávání žalob na neplatnost valných hromad. Takže představenstvo sice může svolat valnou hromadu, ale již nemůže zajistit její organizaci, pronájem sálu, ochranku, notáře a výpis emitenta, ani zajistit oznámení o svolání valné hromady v Obchodním věstníku. To vše může jen likvidátor a když odmítá svolání valných hromad, pak se valné hromady jednoduše nemohou konat. Což je případ soudem jmenovaného likvidátora Častorála.

K tomu malé srovnání. Při žalobě na neplatnost valné hromady konané v říjnu 2003, projednával odvolání proti usnesení první instance stejný senát Vrchního soudu s předsedou JUDr. Holejšovským. Jeden ze žalobců ve svém odvolání namítal, že soud jedná s K. Staňkem jako s osobou oprávněnou zastupovat společnost HPH před soudem, přestože je osobou neoprávněnou a proto měl být pro HPH jmenován opatrovník. V odůvodnění svého rozhodnutí pak senát uvedl, že „není zásadní pochybnost v tom, kdo je oprávněn jednat jménem společnosti, vyjma subjektivní pochybnosti navrhovatelky“. Tak se stala VH z října 2003 poslední platnou valnou hromadou společnosti HPH. Co se změnilo mezi říjnem 2003 a dubnem 2004? Naprosto stejný problém se zastupováním společnosti při řízení o neplatnosti VH jako pražský Vrchní soud ve věci VH2004, řešil také olomoucký Vrchní soud. Ten ovšem dospěl ke zcela opačnému rozhodnutí – osoba pověřená likvidátorem zastupovat společnost ve věci zneplatnění valné hromady musela být odvolána jako neoprávněná a z rozhodnutí olomouckého VS zastupoval společnost předseda představenstva.

Na poslední valné hromadě za rok 2013 pan likvidátor oznámil akcionářům svůj záměr, jak dál pokračovat v likvidaci. Prohlásil, že „rizikem není uvolnění převodů akcií blokováných předběžným opatřením K. Staňka. Ukazuje se, že jsou efektivnější cesty jak blokovat kyperské společnosti bez omezování práv ostatních občanů“. K tomu dodal, že uvolnění převodů „vytvoří nový reálný stav akcionářské struktury...“ K tomu se samozřejmě přidal bývalý předseda dozorčí rady P. Kaňovský svým vánočním apelem, v němž naléhavě popsal jak akcionáři, které zastupuje, touží prodávat své harvardské akcie.

Jak likvidátor tak P. Kaňovský se tehdy ani doposud neobtěžovali sdělit, jak by ty efektivnější cesty, blokující kyperské společnosti, měly vypadat, aby se po nich akcionáři, tolik toužící prodávat své akcie, mohli vydat. Na zmíněné valné hromadě také likvidátor akcionářům prozradil: „řešení návratu majetku pod kontrolu HPH může být velice rychlé“, což ještě upřesnil, když prohlásil „řešení likvidace vidím v řádu měsíců“. Přitom ve své výroční zprávě tady likvidátor uvedl, že je „obtížné stanovit nějaký časový horizont pro tuto činnost (pozn. realizaci likvidace), popřípadě výhled na příští období“, což sděluje ve všech svých výročních zprávách.

Představenstvo se také pokusilo splnit usnesení minulé valné hromady, která schválila záměr přeměny společnosti. V listopadu 2014 požádalo soud o určení znalce pro ocenění majetku HPH. Soud určil znalkyni ing. Evu Jiráčkovou. Ta se pak pokoušela získat od likvidátora Častorála potřebné listiny a podklady. Nakonec však musela informovat soud, že sice učinila několik pokusů o získání nutných podkladů od likvidátora, ale ten jejich poskytnutí odmítl.

Představenstvo také požádalo Obchodní rejstřík o zápis členů orgánů HPH zvolených na poslední VH. Rejstříkový soud žádosti nevyhověl s tím, že Vrchní soud bude řešit likvidátorovo odvolání, podané loni 29. října proti usnesení Městského soudu ze dne 3. 10. 2014, podle kterého K. Staňkovi vznikla funkce i členství v představenstvu dnem 22. února 2013. Proti tomu musel samozřejmě likvidátor

podat odvolání. U pana Sedláčka je věc složitější, neboť podle soudu zápis ze zasedání dozorčí rady neobsahuje řešení předchozího zániku členství v DR.

V takové situaci a vnitřním stavu se dnes nachází společnost HPH. K tomu likvidátor Častorál několik let odmítá předložit dozorčí radě účetnictví k zákonem předepsané každoroční kontrole, svévolně odmítá předložit účetní závěrky auditorovi schválenému valnou hromadou, takže od VH za rok 2010 nemá společnost valnou hromadou schválenou jedinou účetní závěrku. K tomu za audit účetní závěrky HPH za rok 2010 byla tehdejší auditorka tvrdě sankcionovaná Komorou auditorů. Pokud jde o stav likvidace, tak ten je notoricky známý – za 15 let svého působení v HPH získal likvidátor Častorál z dražeb dvou exekovaných Vostrého nemovitostí zhruba dva miliony korun. Zatímco likvidace prováděná soudem jmenovaným likvidátorem Častorálem stála společnost a její akcionáře od roku 2004 téměř 150 milionů korun. K tomu podle závěrky za rok 2014 hrozí společnosti v blízké době insolvence, před kterou varoval předseda představenstva již na valné hromadě 4.11.2011. Přitom v této poslední závěrce za rok 2014 je vlastní kapitál HPH uveden v ohromující výši 25 miliard, ovšem naprosto fiktivních. Takže na závěr zbývá otázka – nejde náhodou o trestný čin zkrusování hospodářských výsledků? Pak je tu ještě záhada – jak mohl být právě do společnosti HPH soudem jmenován takový likvidátor, který nikdy žádnou likvidaci neuskutečnil a z té jediné, o které je známo, že ji prováděl, jej soud po třinácti letech podobného průběhu jako v HPH, pro neschopnost odvolal?